

Mặt phải và trái của sự dâng hiến

Hoa Thiên Lý

Dẫn nhập:

Tham gia đóng góp công sức cho xã hội, gia đình, một tổ chức tôn giáo hay là gì khác là trách nhiệm của một thành viên trưởng thành. Việc đóng góp đó có thể là vật chất hay tinh thần. Đóng góp tinh thần có thể là những phát minh khoa học có giá trị thực tiễn, hay nhân sinh quan tích cực, từ đó làm thay đổi cả thế giới.

Trong gia đình, con cái phải có trách nhiệm phụng dưỡng, chu cấp tiền bạc, giúp công sức hoặc nâng đỡ tình cảm cho cha mẹ già yếu. Đây là một khoản đóng góp được gọi là "hiếu kính cha mẹ" mà Đức Chúa Trời đã đặt lên hàng đầu trong số sáu điều răn Ngài đã ban hành, dùng làm chuẩn mực cho loài người: "*Hãy hiếu kính cha mẹ người, như Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có phán dặn, hầu cho người được sống lâu và có phước trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho*" (Phục-Truyền-Luật-lệ-Ký 5:16).

Gia đình riêng, gồm vợ, chồng và con cái, là một xã hội thu nhỏ, được Đức Chúa Trời thiết lập cho loài người ngay từ buổi sáng thế: "*Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Loài người ở một mình thì không tốt; ta sẽ làm nên một kẻ giúp đỡ giống như nó*" (Sáng-thế-ký 2:18). Các thành viên trong một gia đình cũng cần có sự đóng góp tùy theo khả năng của từng người để duy trì sự tồn tại và bền vững của gia đình.

Trong một xã hội, người công dân có nhiệm vụ đóng thuế cho chính phủ. Ngược lại, xã hội cũng cần quan tâm đến những người bất hạnh, và có sự giúp đỡ cụ thể và thực tế: "*Nếu anh em ở gần người trở nên nghèo khổ, tài sản người lần lần tiêu mòn, thì hãy cứu giúp người, mặc dầu là kẻ khách kiều ngụ, hầu cho người cứ ở cùng người*" (Lê-vi-ký 25:35). Con người ý thức được điều đó sẽ gần gũi nhau hơn, chia sẻ và cùng nhau vươn tới một cuộc sống tươi đẹp. "Hãy cho đi để bạn được nhận lại nhiều thứ tốt đẹp hơn."

Những khoản đóng góp kể trên có thể xem như là những khoản "thuế" phải đóng của một thành viên trưởng thành, để biểu lộ thể đứng vững chắc của họ trong gia đình và xã hội.

Sự đóng góp trong tôn giáo:

Trong các cộng đồng tôn giáo có việc đóng góp chẳng?

Năm 1911, Hội Truyền Giáo Phúc Âm Liên Hiệp (C&MA) cử các giáo sĩ mang đạo Tin lành từ Âu Châu truyền bá vào Đà Nẵng, Việt nam. Kể từ đó Hội thánh Tin Lành Việt Nam được hình thành và phát triển rộng khắp đất nước Việt nam. Nhà thờ Tin Lành đầu tiên được xây dựng tại Việt Nam cũng chính là nhà thờ Đà Nẵng. Như vậy Đà Nẵng trở thành chiếc nôi của Hội Thánh Tin Lành Việt Nam, và từ đó đạo Tin Lành được truyền bá rộng rãi ra miền Bắc và miền Nam của nước ta.

Từ ngữ "Hội Thánh" lần đầu tiên được sử dụng trong Kinh thánh Tân ước do Đức Chúa Jêsus Christ lập ra: "*Còn ta, ta bảo người rằng: Người là Phi-ơ-rơ, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó*" (Ma-thi-ơ 16:18). Trong nguyên ngữ Hy-lạp, từ ngữ "Hội thánh" (ekklesia) chỉ mang ý nghĩa là những người được gọi ra khỏi

nhà để tham dự những buổi hội họp của công chúng tại các địa điểm công cộng, hoặc sự tụ tập của một nhóm người vì một mục đích riêng. Về sau, từ "ekklesia" được các tín đồ Đấng Christ người Y-sơ-ra-ên nói tiếng Hy Lạp và các tín đồ người ngoại sử dụng. Sau đó, Hội Thánh trở thành một tập hợp của những thánh đồ tụ tập lại để thực hiện các nghi lễ thờ phượng Đức Chúa Trời. Trải qua nhiều thời đại, nhiều biến động, dần dần Hội Thánh không còn mang đúng ý nghĩa ban đầu do Đức Chúa Jê-sus Christ lập ra nữa mà chỉ còn đơn thuần là một tổ chức tôn giáo, hoạt động trong lĩnh vực tôn giáo. Vì chỉ đến khi nào tất cả các cơ đốc nhân đều là "thánh đồ" thì danh từ "Hội Thánh" mới mang đúng ý nghĩa của nó.

Trong thực tế, Cơ-đốc nhân nhóm lại trong các Hội Thánh địa phương và cả theo hệ thống giáo hội. Trong các Hội Thánh địa phương, những tín hữu có năng lực, có đầu óc tổ chức, có nhiệt tâm và có lòng yêu mến vâng phục Chúa sẽ được tập thể bình chọn để bầu vào Ban Trị Sự Hội Thánh, cùng với Mục sư quản nhiệm lãnh đạo và điều hành các sinh hoạt thờ phượng. Hội Thánh địa phương cần kinh phí để tồn tại và hoạt động, đồng thời thực hiện nhiệm vụ truyền bá Tin Lành. Vì vậy, sự đóng góp của tín hữu là điều cần thiết. Trong đạo Tin Lành, việc đóng góp được gọi là "dâng hiến". Việc dâng hiến xuất phát từ luật pháp Môi-se trong Kinh thánh Cựu ước. Đó là mệnh lệnh của Đức Chúa Trời bắt buộc dân Y-sơ-ra-ên phải nộp thuế 1/10 để nuôi chi phái Lê-vi.

Chi phái Lê-vi được Đức Chúa Trời biệt riêng ra với dân Y-sơ-ra-ên để chuyên lo các công việc thuộc về Đền Thánh của Ngài: "*Như vậy người sẽ biệt riêng ra người Lê vi với dân Y-sơ-ra-ên, và người Lê-vi sẽ thuộc về ta*" (Dân-số-ký 8:14). Người Lê-vi làm các công việc của hội mạc, và không có phần cơ nghiệp giữa dân Y-sơ-ra-ên, đó là một định lệ đời đời cho các thế hệ của chi phái Lê-vi: "*Vì ta đã ban cho người Lê-vi làm cơ nghiệp, những thuế 1/10 của dân Y-sơ-ra-ên dâng gởi lên cho Đức Giê-hô-va. Bởi cơ đó, ta đã phán về họ rằng: Họ sẽ không có cơ nghiệp giữa dân Y-sơ-ra-ên*" (Dân-số-ký 18:24). Đức Chúa Trời phán: "*Còn về con cháu Lê-vi, này ta đã ban cho làm cơ nghiệp, mọi thuế 1/10 của Y-sơ-ra-ên làm lương về công việc mình làm trong hội mạc*" (Dân-số-ký 18:21). Vì thế dân Y-sơ-ra-ên có bốn phần nộp thuế 1/10 để nuôi chi phái Lê-vi. Ngoài khoản thuế 1/10 bắt buộc mà dân Y-sơ-ra-ên phải nộp để nuôi chi phái Lê-vi, Kinh thánh Cựu ước cũng ghi chép lại những khoản nộp 1/10 tự nguyện như:

- Áp-ra-ham tự nguyện dâng 1/10 của chiến lợi phẩm cho vua Mên-chi-xê-đéc: "*Sau khi Áp-ram đánh bại Két-rô-lao-me và các vua đồng minh, thắng trận trở về, thì vua Sô-đôm ra đón rước người tại trũng Sa-ve, tức là trũng vua.¹⁸ Mên-chi-xê-đéc, vua Sa-lem, sai đem bánh và rượu ra, Và, vua này là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao, ¹⁹chức phước cho Áp-ram và nói rằng: Nguyện Đức Chúa Trời Chí Cao, là Đấng dựng nên trời và đất, ban phước cho Áp-Ram! ²⁰Đáng ngợi khen thay Đức Chúa Trời Chí Cao đã phó kẻ thù nghịch vào tay người! Đoạn Áp-ram lấy một phần mười về cả của giặc mà dâng cho vua đó"* (Sáng-thế-ký 14: 17-20).
- Gia-cốp tự nguyện hứa nộp 1/10 cho Đức Chúa Trời: Gia-Cốp trên đường đi từ Bê-e-sê-ba đến Cha-ran, đương khi qua đêm tại một chỗ nọ. Ông chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất lên đến tận trời. Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang phán cùng ông: "*...Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác, Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đương nằm ngủ đây... Này, ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng ngươi* (Sáng-thế-ký 28: 13, 15). Gia-cốp lấy làm kinh sợ vì nghĩ rằng người đang ở chốn của Đức Chúa Trời bèn khẩn rằng: "*Nếu Đức Chúa Trời ở cùng tôi, gìn giữ trong lúc đi đường, cho bánh ăn, áo mặc, và nếu tôi trở về bình an đến nhà cha tôi, thì Đức Giê-hô-va sẽ là Đức Chúa Trời tôi. Hòn đá đã dựng làm trụ đây sẽ là đền Đức Chúa Trời, và tôi sẽ nộp lại cho Ngài một phần mười mọi của cải mà Ngài sẽ cho tôi*" (Sáng-thế-ký 28 : 20-22).

Mặt phải của việc dâng hiến:

Dâng hiến là một việc làm cần thiết để truyền bá đạo của Đức Chúa Trời, vì:

1/ Tổng Liên Hội, Giáo hội, và Hội Thánh địa phương cần tài chính để trả cho những chi phí hoạt động và sinh hoạt thờ phượng hàng tuần, cho các buổi lễ Giáng sinh, Phục sinh, Lễ thương khó và các buổi lễ truyền giảng qui mô, v.v.

2/ Hội Thánh cần phát triển thêm nhiều điểm nhóm tại nhiều nơi để việc truyền bá Tin lành được lan truyền rộng khắp các tỉnh, thành, quốc gia và toàn thế giới.

3/ Tài trợ chi phí thành lập các Thần học viện, đào tạo bài bản thêm nhiều người chăn phục vụ cho công tác truyền giảng.

4/ Hội thánh địa phương thành lập các ban thiếu niên, thanh niên, tráng niên và trung niên để sinh hoạt nhóm riêng, ngoài các buổi nhóm chính, để chia sẻ tâm tư, tình cảm và để trao đổi cách giải quyết các vấn đề khúc mắc trong đời sống theo từng độ tuổi để cùng rút kinh nghiệm và học hỏi Lời Chúa theo trình độ. Các ban này cũng cần nguồn tài chính riêng để chi cho những sinh hoạt nhóm như tổ chức dã ngoại, tổ chức những buổi truyền giảng đặc biệt của thanh niên Tin Lành, tổ chức những buổi nhóm thông công với các Hội thánh ở các địa phương khác, v.v.

5/ Hỗ trợ những tín hữu gặp khó khăn về kinh tế, giúp họ vượt qua bản thân, vững vàng trong đức tin trên con đường theo Chúa để không bị mất sự cứu rỗi về sau.

6/ Và còn nhiều vấn đề phát sinh khác.

Mặt trái của việc dâng hiến:

Bên cạnh mặt phải, còn tồn tại những mặt hạn chế trong việc dâng hiến.

Tùy theo nhu cầu của Tổng Liên Hội, Giáo Hội và các Hội Thánh địa phương mà sự kêu gọi đóng góp biến hóa thành nhiều kiểu khác nhau.

Tín hữu trong các Hội Thánh địa phương đều là những người lao động bình thường trong xã hội. Họ cần cái ăn, cái mặc, cái nhà để ở nên họ cần lao động để tạo ra của cải vật chất phục vụ cho nhu cầu cá nhân, cho gia đình và cho xã hội. Để có ngân sách cho công việc truyền bá tôn giáo và các hoạt động khác của Tổng Liên Hội, Giáo hội và các Hội Thánh địa phương, các vị chức sắc tôn giáo thường trưng dẫn sách (Ma-la-chi 3:10) để kêu gọi sự dâng hiến của tín hữu. Làm như vậy, họ đã vô tình khêu gợi lòng tham của tín đồ: Tín hữu dâng hiến nhiều là vì muốn được trả lại nhiều hơn hay "Người ta làm điều thiện để làm điều ác mà không sợ bị tội". Như thế là trái nghịch với bài cầu nguyện chung mà Chúa Giê-su đã dạy: "*Xin cho chúng tôi hôm nay đỡ ăn đủ ngày*" (Ma-thi-ơ 6:11).

Xuất phát từ việc dâng một phần mười trong Kinh Thánh Cựu ước, và theo cách thức giảng dạy của các mục sư về việc dâng hiến 1/10, một bộ phận không nhỏ trong tín đồ ngày nay biến hóa việc dâng hiến thành một sự trao đổi với Chúa. Tâm lý của con người thường có khuynh hướng cho đi với lòng mong muốn sẽ được đáp trả lại nhiều hơn. Dâng hiến nhiều để được Chúa cho lại nhiều gấp bội. Mặt khác, có những tín hữu dâng hiến không phải đơn thuần vì muốn đóng góp cho công cuộc phát triển Hội thánh của Chúa mà vì danh vì lợi: Dâng hiến nhiều để được tiếng tốt và được sự ưu ái của hội thánh.

1/ Nếu chúng ta chỉ đơn thuần đặt lòng tin nơi sự trường thành thuộc linh của những người có trách nhiệm tiếp nhận, quản lý và chi tiêu nguồn tiền 1/10 do các tín đồ đóng góp thì chưa đủ, vì tất cả chúng ta vẫn còn là những con người xác thịt, chưa có ai thật sự là thánh để mang danh thánh đồ. Hiện tại, trong các Hội Thánh địa phương vẫn thường nghe xảy ra việc các giới chức tôn giáo những lạm tiền dâng hiến của tín hữu. Vì thế nếu việc

quản lý chi tiêu nguồn tiền dâng hiến của tín hữu không chặt chẽ và không tuân thủ những quy tắc về quản lý tài chính, sẽ vô tình đẩy những con cái Chúa đến chỗ vấp phạm, dẫn đến tình trạng hư mất linh hồn. Việc những lạm tiền bạc cũng có trong các tôn giáo khác. Vừa mới đây báo chí Việt Nam có đăng một tin tòa án sắp xét xử vụ án 140 nghìn USD của vị ni sư trụ trì một ngôi chùa tại Quận Tân Phú TP HCM. Quý độc giả có thể vào link như dưới đây để xem chi tiết bài viết: <http://vietnamnet.vn/vn/xa-hoi/15699/sap-xu-vu-140-nghin-do-cua-ni-su.html>. Đây là một vụ án chưa có tiền lệ ở VN, vì thế rất khó phân xử. Mặc dù mọi người đều hiểu đó là số tiền đóng góp của nhiều người, nhưng về mặt pháp lý không có chứng cứ để xét xử. Việc thu chi tiền quyên góp không tuân thủ theo nguyên tắc ghi chép tài chính đúng như chế độ ghi chép sổ sách Kế toán của một đơn vị. Vì thế, để tránh xảy ra những tình trạng tương tự trong giáo hội của chúng ta, chúng ta nên xem xét và cải tiến lại việc ghi chép sổ sách theo đúng quy tắc quản lý tài chính để việc quản lý nguồn tiền dâng hiến của tín hữu được minh bạch.

2/ Nguồn quỹ của Giáo Hội sẽ được phân bổ vào nhiều mục đích sử dụng khác nhau. Nếu vị Mục sư quản nhiệm và ban trị sự Hội thánh là những người vâng phục Chúa, có đức tin và có khả năng quản lý phối hợp tốt, thì họ biết sử dụng nguồn tiền dâng hiến đúng mục đích và đạt hiệu quả; nếu không, tiền dâng hiến sẽ biến thành công cụ phục vụ cho tham vọng quyền lực, vì "lẽ phải là cái bình có hai quai muốn xách bên nào cũng được". Tiền bạc, tùy theo cách sử dụng, có thể có tác dụng tích cực hoặc tiêu cực.

3/ Việc huy động tiền dâng hiến để thành lập các Hội Thánh qui mô sẽ hạn chế sự phát triển của những Hội Thánh nhỏ. Đó là vì tín hữu sẽ phải giảm bớt tiền dâng 1/10 cho Hội Thánh địa phương, để dâng hiến cho các nơi khác. Mặc dù các nhà giảng luận vẫn luôn nhắc nhở rằng khoản tiền đóng góp cho các nơi khác phải nằm ngoài số 1/10 phải dâng hiến theo luật Môi-se, nhưng trên thực tế, con dân Chúa vẫn cứ chia số tiền trong tổng số 1/10 thu nhập của mình cho nhiều nơi.

4/ Các Mục sư khi giảng dạy thường trưng dẫn sách (Ma-la-chi 3 : 8 - 9) để răn đe tín hữu: *"Người ta có thể ăn trộm Đức Chúa Trời sao? Mà các người ăn trộm ta. Các người nói rằng; Chúng tôi ăn trộm Chúa ở đâu? Các người đã ăn trộm trong các phần mười và trong các của dâng. Các người bị rửa sạch, vì các người, thấy cả nước, đều ăn trộm ta"*. Việc giảng dạy các tín đồ phải dâng đủ số 1/10 theo (Ma-la-chi 3 : 8 - 9) tạo áp lực cho các tín hữu nghèo. Trong thực tế đã có người phải đi vay mượn để dâng hiến khi được kêu gọi, chỉ vì được nghe giảng: *"Ai xin của người, hãy cho, ai muốn mượn của người thì đừng trở"* (Ma-thi-ơ 5:42) bên cạnh đó, họ cũng vẫn phải dâng hiến đủ 1/10 để không phạm vào tội ăn trộm của Chúa. Trong khi đó sách (Rô-ma 13:8) cũng có câu: *"Đừng mắc nợ ai chi hết, chỉ mắc nợ về sự yêu thương nhau mà thôi, vì ai yêu kẻ lân cận mình ấy là đã làm trọn luật pháp"*.

Hội Thánh là nơi mang đến sự bình an và thanh thản chứ không phải là nơi gây áp lực vì những lời giảng dạy của các vị lãnh đạo tôn giáo.

Việc dâng hiến là một việc làm cần thiết và nên làm, nhưng phải tùy thuộc vào hoàn cảnh, nguồn thu nhập sau khi đã trừ ra những khoản chi phí cần thiết cho sinh hoạt của mỗi gia đình. Ví dụ:

Ông A có nguồn thu nhập 50 triệu VNĐ/tháng. Chi phí cần thiết cho sinh hoạt của gia đình chỉ cần 10-15 triệu là đủ. Như thế ông A vẫn còn thừa 35 triệu. Vậy ông có khả năng dâng hiến hai, ba, hoặc bốn phần mười chứ không nhất thiết chỉ 1/10 mà thôi.

Bà B thu nhập 1 triệu ĐVN/tháng, trong khi chi phí cần thiết cho sinh hoạt của gia đình bà phải là 2 triệu/tháng. Như vậy, bà B phải chạy vạy thêm cho đủ số 1/10 để dâng hiến cho Hội Thánh với hy vọng Chúa sẽ mở cửa sổ trên trời đổ thêm tiền xuống cho bà theo như: *"Các người hãy đem hết thảy phần mười vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà ta; và từ nay các người khá lấy điều này mà thử ta, xem ta có mở các cửa sổ trên trời*

cho các người, đồ phước xuống cho các người đến nỗi không chỗ chứa chẳng (Ma-la-chi 3:10). Qua các bài giảng luận được nghe, nếu bà B không nộp đủ số 1/10, bà lo sợ bị rửa sạch vì tội “ăn trộm” của Chúa theo (Ma-la-chi 3:9). Vì thế bà B đi vay thêm để có đủ tiền nộp 1/10 với lòng hy vọng Chúa sẽ trả lại cho bà số tiền khác nhiều hơn. Các giới chức lãnh đạo tôn giáo, khi giảng (Ma-la-chi 3:8–10) thường không phân biệt chữ “Phước” với chữ “Tiền”. Vì vậy, tín đồ hiểu lầm “đồ phước” đồng nghĩa với “đồ tiền”.

5/ Không nên kêu gọi dâng hiến một cách thiếu tế nhị trước mặt người ngoại đạo đang tìm hiểu đạo Chúa, vì như thế họ sẽ không trở lại lần thứ hai.

Kết Luận:

Dâng hiến là một việc làm cần thiết cho công việc phát triển Hội thánh của Chúa trên đất. Tuy nhiên, “*Mỗi người nên tùy theo lòng mình đã định mà quyên ra, không phải phàn nàn hay là vì ép uổng; vì Đức Chúa Trời yêu kẻ dâng của cách vui lòng*” (II Cô-rinh-tô 9:7). Mức dâng hiến bao nhiêu là tùy vào mức độ cảm động của Đức Thánh Linh đối với mỗi người và cũng tùy thuộc vào mức thu nhập cá nhân. Vì thế chúng ta có thể dâng hiến một, hai, ba hay bốn phần mười chứ không nhất thiết chỉ 1/10 là đủ.

Việc dâng hiến cần được thực hiện nghiêm túc. Đó là hình thức đóng góp chia sẻ của mỗi tín hữu để gây dựng Hội Thánh ngày một lớn mạnh. Vì có thể đến một lúc nào đó, chúng ta sẽ chán những niềm vui mà chúng ta nhận được nhưng chúng ta chẳng bao giờ chán những niềm vui mà chúng ta cho.

Việc dâng hiến là tùy lòng. Việc dâng hiến là do được nhắc nhở, chứ không vì bị ép uổng hoặc bị chỉ trích từ tòa giảng. Do vậy chúng ta hãy dâng hiến để vinh hiển danh Chúa chứ không phải vì quyền lợi hay ý đồ nào khác.

Cầu xin Ba Ngôi Đức Chúa Trời ban phước lành, gia thêm sự sáng suốt và lòng trong sạch cho những người nắm giữ quyền lực trong tôn giáo, nắm giữ lòng tin của các tín đồ.

Tài liệu tham khảo:

- Lê Anh Huy và Huỳnh Christian Timothy, “Hội Thánh của Đức Chúa Trời,” <http://www.prayers4vn.net/node/162>
- Trần Đình Tâm, “Sự dâng phần mười trong Cựu ước và Tân ước,” <http://www.prayers4vn.net/node/159>
- Lược sử Hội Thánh Tin Lành Việt Nam